

REKONSTRUKTION

Skatteministeriet

27. marts 2009
G 450 - jcg

Forslag til lovforslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum m.v.

Skatteministeriet har den 20. marts 2009 udsendt Forslag til lovforslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum m.v. med frist den 26. marts. Vi er efterfølgende blevet opmærksomme på nogle problemstillinger i de foreslåede ændringer i lov om afgift af lønsum.

Dobbeltbetaling af lønsumsafgift

Der er i høringspapiret lagt op til, at de finansielle virksomheder fremover udover den eksisterende lønsumsafgift på 9,13 pct. også skal betale lønsumsafgift med 1,25 pct. af det skattepligtige resultat før fradrag af lønsumsafgiften. Opgørelsen skal ske på selskabsniveau, idet den foretages inden eventuel sambeskatning jf. lovforslagets § 2 nr. 5.

Det er i den forbindelse et problem, at CFC indkomst jf. selskabsskattelovens § 32 ikke fragar ved beregningsgrundlaget. Dette vil for virksomheder med en koncernstruktur betyde, at der vil skulle beregnes lønsumsafgift af samme indkomst i såvel datterselskaberne som i moderselskabet, hvor de underliggende selskabers positive indkomster indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Vi er opmærksomme på, at der for realkreditvirksomheder mv. findes mulighed for at søge om dispensation vedrørende beregningen af CFC. Vi vurderer dog ikke dette som værende en hensigtsmæssig løsning, idet der vil være en række finansielle virksomheder, som ikke kan opnå denne dispensation.

Lønsumsmæssig håndtering af underskud i enkelte selskaber

Det er i forslaget på nuværende tidspunkt præciseret, at afgiftsgrundlaget ikke kan blive negativt, idet underskud i den skattepligtige indkomst ikke kan indgå i afgiftsgrundlaget. Virksomheden skal derfor betale lønsumsafgift af lønsummen som hidtil på trods af, at virksomheden i et givent år måtte have underskud.

Finansielle virksomheder skal generelt anvende lagerprincip ved opgørelse af indkomsten, og dette har den betydning, at indkomsten i høj grad er konjunktur bestemt, og som det er set de seneste år kan svinge ganske betydeligt, og også blive negativ.

Samtidig kan det undre, at en lønsumsafgift baseret på den skattepligtige indkomst ikke følger den systematik, som i skattemæssig sammenhæng er opbygget gennem de senere år, hvor der i høj grad er fokuseret på sambeskatning inden for den samlede koncern.

Da underskud i enkelte år efter forslaget ikke vil kunne anvendes hverken indenfor samme koncern eller i efterfølgende indkomstår, risikeres det, at den effektive afgiftsats derfor bliver væsentligt højere end de anførte 1,25 %, og virksomhederne får derved et incitament til at

prøve at foretage indkomstudligning indenfor koncernen, så der ikke opstår underskud i de enkelte datterselskaber.

Dette synes uhensigtsmæssigt, administrativt tungt og langt fra at være en formålstjenlig fremgangsmåde.

Med venlig hilsen

Jens Chr. Gerckens

Jens Chr. Gerckens